

Lovforslaget indebærer i øvrigt ikke ændringer i ministerens nuværende adgang til at fastsætte regler om lovens administration og planlægningens indhold, herunder landsplandirektiver.

Det skal generelt bemærkes, at lovforslagets karakter af sammenfattende planlægningslov indebærer, at andre ministeriers opgaver ofte berøres, og at miljøministeren derfor – som hidtil – skal administrere loven i samarbejde med berørte ministre.

Landsplanredegørelsen 1989 fremhæver nogle hovedlinier i *de kommende års landsplanarbejde*.

For det første beskriver redegørelsen den regionale udvikling i relation til den hidtidige målsætning om ligelighed. Redegørelsen argumenterer for en fremtidig målsætning om mangfoldighed gennem styrkelse af de enkelte områders og egne udviklingsmuligheder og nuancerer således de landsplanpolitiske synspunkter omkring det »skæve« Danmark.

For det andet fremhæver redegørelsen, at der fremtidigt også må lægges en international synsvinkel til grund for landsplanarbejdet.

For det tredje fremhæves de planlæggende myndigheders forpligtelse til at sikre kvalitet i de fysiske omgivelser. Denne fysisk-rumlige kvalitet skal på én gang tilgodeses ønsket om attraktive og velfungerende byer, bebyggelser og landområder, der ikke er belastet af forurening, og hensynet til nødvendig omdannelse eller tilpasning til fremtidens behov.

Ud fra disse tre hovedsynspunkter foreslås det i redegørelsen, at der udarbejdes et såkaldt landsplanperspektiv, der kan fremlægges til politisk drøftelse om to år. Hensigten er i tekst og kort at give et samlet billede af – eller vision om – de næste tyve års nødvendige forandringer af byer, landområder og infrastruktur.

Regionplanlægningen

Lovforslaget opretholder den lovbestemte pligt til at udarbejde regionplaner, men kravene til regionplanernes indhold begrænses.

Et af hovedprincipperne i lovforslaget er at fastsætte en klarere arbejdsdeling mellem amterne og kommunerne. Med udgangspunkt i betænkning nr. 1168 af maj 1989 om de kommunale opgavers fordeling og finansiering (Lotz-III-udvalget) foreslås det, at amtskommunerne varetager både planlægning og enkeltsagsadministration i det åbne land, mens de tilsvarende opgaver i byerne, herunder landsbyer og sommerhusområder varetages af kommunerne.

Regionplanerne skal for fremtiden kun indeholde retningslinier for interesseafvejningen i det åbne land, for selve afgrænsningen af byzoner og sommerhusområder, for visse »kommunegrænseoverskridende« forhold f.eks. trafikplanlægning o.lign. samt for re-

aliseringen af landsplandirektiver. For disse emner vil regionplanen fortsat være rammestyrende i forhold til den kommunale planlægning.

Dette betyder, at forholdene i byområder og sommerhusområder som alt overvejende hovedregel alene planlægges i kommune- og lokalplanerne. Der vil ikke længere kunne fastsættes regionplanretningslinier for fordelingen af byvækst gennem boligkvoter o.lign., for prioriterede varmeforsyningsmetoder og -oplunde eller for byfornyelsen. De eksisterende retningslinier i regionplanerne om sådanne formål vil heller ikke være bindende for kommunerne efter lovens ikrafttrædelse. Der gælder dog særlige regler for hovedstadsområdet, fordi der her er tale om ét sammenhængende byområde.

Det er ligeledes i overensstemmelse med hensigten om en klarere arbejdsdeling, at det foreslås at ophæve amtskommunernes hidtidige tilsyn med, at lokalplaner er i overensstemmelse med kommuneplanen.

Endelig foreslås den nuværende godkendelsesordning for regionplaner ophævet og erstattet af en vetoordning for miljøministeren. Dette skal ses som en videre udvikling af de senere års praksis, hvorefter miljøministeren ved offentlighedsperiodens udløb afgiver en udtalelse fra de statslige myndigheder. Forslaget er tillige udtryk for en yderligere decentralisering af planlægningen.

Kommune- og lokalplanlægningen

Lovforslaget opretholder reglerne om kommune- og lokalplaners form og indhold og den lovbestemte pligt til at udarbejde disse planer. Der er imidlertid sket en modernisering og forenkling af reglerens udformning.

I lighed med forslaget om at ophæve den statslige godkendelse af regionplaner foreslås den hidtidige forhåndsgodkendelse af kommuneplaner med bebyggelsesprocenter over 110 ophævet. Der er, som omtalt tidligere, nu udarbejdet kommuneplaner for alle landets kommuner, og det anses derfor ikke længere for nødvendigt at fastholde en »forhåndskontrol« af de kommunale planer.

I de kommunale planer er den eksisterende bebyggelsestæthed i de centrale byområder blevet reduceret væsentligt for at skabe mere lys og luft og bedre opholdsarealer. Den reducerede bebyggelsestæthed forudsættes generelt fastholdt i fremtiden. I tilfælde af, at der i en kommuneplan sker en markant hævelse af bebyggelsesprocenterne, kan miljøministeren i det konkrete tilfælde indkalde kommuneplanen og om fornødent pålægge kommunalbestyrelsen at reducere bebyggelsesprocenterne. Miljøministeren vil eventuelt tillige kunne fastsætte mere nuancerede regler om bebyggelsestætheder ved et landsplandirektiv.